

Arrest

nr. 322 211 van 24 februari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERHAEGEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 21 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 januari 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, haar voogd en haar advocaat A. DENUTTE *loco* advocaat K. VERHAEGEN, en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen België binnen op 1 september 2023 en verzoekt op 26 september 2023, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, om internationale bescherming. Op 22 april 2024 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die dezelfde dag aangetekend naar verzoeker wordt verzonden, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Jij, A. Z. A., verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten, etnisch Pashtoun te zijn en het soennitische geloof te belijden. Je werd bij benadering geboren op 30 september 2007 in het dorp Wam Sarak in de Afghaanse provincie Baghlan. Daar groeide je op bij je ouders, samen met je broer en zussen. Je ging er naar school en hield je bezig met landbouwactiviteiten op de gronden van je familie. Daarnaast hielp je je gehuwde zus, wiens echtgenoot zich in Saoedi-Arabië bevindt, op regelmatige basis met huishoudelijke taken zoals boodschappen doen.

Ongeveer een jaar voor de machtsovername door de taliban raakte je gewond bij een schietincident dat plaatsvond toen je onderweg was naar de plaatselijke bazaar. Drie talibanleden op een motorfiets doken plots op en losten schoten. Jij werd daarbij geraakt in je hand en in je voet. Toen je het bloed zag en doorhad wat er was gebeurd, verloor je het bewustzijn. Een dorpling vond je en kon je veilig thuisbrengen. Daar kon je weer op je positieven komen en er werd een dokter geroepen die je verwondingen ter plekke kon verzorgen.

Jouw vader was al jarenlang actief als soldaat en bewaker bij de nationale politie. In het kader van deze job was hij gestationeerd in een ander district in de provincie, maar hij kwam op geregelde tijdstippen op verlof naar huis. Dit diende hij op een heimelijke manier te ondernemen, jouw regio en jouw dorp kenden immers een aanzienlijke talibanaanwezigheid. Zowat iedereen in jouw dorp was betrokken bij de groepering, de taliban kende er een sterke aanhang. Zo'n jaar voor de machtsovername, ontdekte de taliban dat je vader bij de nationale politie was aangesloten en dat hij verbonden was aan de voormalige autoriteiten. Op een gegeven moment werd je vader vervolgens door de taliban opgebeld met de vraag om de groepering te vervoegen, iets dat hij resoluut weigerde. Ook de rest van het gezin, waaronder jij, werd tweemaal door personen gelinkt aan de taliban staande gehouden en gevraagd naar je vader. Daarop probeerden jullie geen reactie te tonen.

In de laatste weken voor de machtsovername verslechterde de veiligheidssituatie zienderogen. De taliban rukte op en er vonden zware gevechten plaats tussen de politie en de talibanstrijders. Op de dag van de machtsovername kregen jullie rond de middag telefoon van je vader, hij meldde dat hij op weg was naar huis. Jullie wachtten hem op, maar je vader kwam maar niet opdagen. Na enkele uren groeide de ongerustheid, zeker nadat je moeder er niet in slaagde om je vader nog te bereiken en jullie beseften dat zijn telefoon was uitgeschakeld. Niettemin vertrok jij bij het vallen van de avond zoals gewoonlijk naar je zus om haar te helpen met de boodschappen. Nadien was je van plan om terug naar huis te keren, maar je zus hield je tegen. Het was inmiddels al laat en donker buiten, je kon beter de nacht bij haar spenderen en de volgende dag pas naar huis gaan. Nog voor jij die ochtend kon vertrekken, kwam je moeder al huilend toe bij de woning van je zus. Ze vertelde wat er zich de voorbije nacht had afgespeeld. Zeven tot acht talibanleden waren naar het huis gekomen en hadden het gezin medegedeeld dat ze eerder die dag je vader hadden onderschept en meegenomen. Nu waren ze naar het huis gekomen om de zonen op te pakken. Daarbij werd je oudere broer N. geslagen en meegenomen. De taliban had het ook op jou gemunt. Er werd naar jou geïnformeerd, maar je moeder had de taliban verteld dat ze niet wist waar je je precies bevond. De taliban dreigde er vervolgens mee om ook je jongere broers iets aan te doen indien jij niet aan de groepering zou worden overgedragen. Jullie namen vervolgens contact op met de echtgenoot van je zus in Saoedi-Arabië. Er werd besloten dat het voor jou veiliger zou zijn om Afghanistan te verlaten.

Nog diezelfde dag regelde je schoonbroer je vertrek en verliet je Afghanistan. Je reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië, Zwitserland en Frankrijk naar België. In totaal was je ongeveer twee jaar onderweg. Vervolgens deed je op 26 september 2023 als niet-begeleide minderjarige een verzoek om internationale bescherming in België.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je de taliban.

Ter ondersteuning van je verzoek legde je de volgende documenten neer: een foto van je taskara, een foto van je vaders taskara, foto's van documenten betreffende je vaders aanmelding en inschrijving bij de nationale politie, foto's van documenten betreffende de personen die garant stonden voor je vader bij zijn indiensttreding, een foto van je vaders politiebade, een foto van je vaders bankkaart, foto's van je vader en foto's van je vader samen met jou als kind.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Na het persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-generaal (CGVS) wordt vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om je vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat je vreest te zullen worden vervolgd door de taliban nadat de groepering reeds jouw vader en oudere broer zou hebben meegenomen omwille van je vaders vroegere werkactiviteiten bij de nationale politie (CGVS, p. 32). Er dient echter te worden vastgesteld dat jouw verklaringen gekenmerkt worden door verscheidene onaannemelijkheden en eigenaardigheden, alsook kunnen enkele incoherenties worden opgemerkt, waardoor het CGVS geen geloof kan hechten aan het door jou naar voren gebrachte asielrelaas en de vrees die je hieruit puurt. Daarbij mag nergens blijken dat je omwille van je familieband met een voormalige politieagent, enige aanspraak kan maken op het verkrijgen van internationale bescherming.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query **Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022 <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

[PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023> en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat personen die vroeger tot de voormalige overheid behoorden, te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.

Tijdens het persoonlijk onderhoud geef je te kennen dat je vader op het moment dat de taliban de macht greep in het land, door leden van deze groepering zou zijn meegenomen en dat er tot op heden geen enkele verdere informatie omtrent zijn situatie voorhanden zou zijn (CGVS, p. 12-13, p. 30). Zoals hieronder mag blijken, kan er echter geen enkel geloof worden gehecht aan jouw verklaringen omtrent de zogenaamde vervolgingsfeiten waaraan de taliban jouw vader en zijn gezin zou hebben onderworpen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen hieromtrent, toon je de problematische situatie waarin jouw vader en je familieleden zich volgens jou zouden bevinden logischerwijze niet aan.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de door jou geschetste gang van zaken bezwaarlijk als aannemelijk kan worden beschouwd. Daarbij wordt het zogenaamde verloop van de vermeende problemen alreeds van in den beginne gekenmerkt door opvallende eigenaardigheden. Zo dringt in wezen reeds van bij aanvang de vaststelling zich op dat indien de taliban werkelijk jou, je vader en andere gezinsleden zou hebben willen treffen, de groepering hiertoe in wezen ruimschoots gedurende een lange periode alle kansen zou hebben gehad. Dat een geharde groepering als de taliban, gezien de veiligheidssituatie en bijhorende vermeende problemen die je schetst, je vader en zijn zonen dermate lang nagenoeg ongemoeid zou hebben gelaten en dit alles zodanig lang zou hebben laten aanslepen, mag weinig aannemelijk heten. Je geeft immers te kennen dat de taliban een sterke aanwezigheid kende in je omgeving en dat haast het hele dorp bij de groepering was aangesloten of er minstens mee sympathiseerde (CGVS, p. 19). Ook reeds voordat de taliban de bewind in het gehele land overnam, kende de groepering een gedegen macht in jouw regio (CGVS, p. 20). Daarbij trad de groepering streng op tegen mensen die niet gehoorzaamden, vaak met de

dood tot gevolg (CGVS, p. 21). In dergelijke omstandigheden, waarbij bovendien iedereen al maanden op de hoogte was van het werk dat je vader voor de nationale politie uitvoerde, kan het moeilijk overtuigen dat je vader zodanig lang ongemoeid zou zijn gelaten indien men het werkelijk in die mate op overheidsmedewerkers gemunt zou hebben. Daarbij zou je vader reeds door de groepering zijn benaderd om zich aan te sluiten en zou hij stellig hebben geweigerd (CGVS, p. 20, p. 27). Dat hij desondanks gewoon steeds op verlof naar huis zou zijn kunnen blijven komen, doet gezien je eerdere verklaringen omtrent de zogenaamde meedogenloosheid van de taliban in je dorp danig de wenkbrauwen fronsen (CGVS, p. 25). Het kan moeilijk overtuigen dat een politieagent werkelijk dergelijke risico's zou hebben genomen en geen enkele andere manier zou hebben proberen uitdenken om zijn familie te ontmoeten indien er wat hem en zijn gezin betreft werkelijk sprake was van een vervolgingsrisico. Dat de taliban in je regio ongehoorzamen zowaar meteen van het leven zou beroven, maar je vader die als politieagent rechtstreeks tegen de groepering zou zijn ingegaan en hen zou hebben geweigerd zowat een jaar lang zonder meer naar een talibandorp zou zijn kunnen blijven komen, kan bezwaarlijk als aannemelijk worden beschouwd. Jouw uitleg, met name dat je vader op een geheime manier naar huis zou zijn afgezakt en dat niemand zou hebben doorgehad dat hij zich in het dorp bevond, kan daarbij moeilijk worden gevolgd. Dat in een heel dorp niemand je vader zou hebben opgemerkt omdat hij door de velden zou zijn gereisd en langs de achterdeur zou zijn binnengekomen, is niet bepaald overtuigend te noemen. Jouw bijkomende verklaringen, namelijk dat de rest van het gezin tijdens de aanwezigheid van je vader zou hebben plaatsgenomen op het dak om zo in te staan voor bewaking, doet bijkomend afbreuk aan de geloofwaardigheid van je bewering als zouden je vaders verloven in het dorp geheel onopgemerkt voorbij zijn gegaan. Dat je, wanneer je met deze vaststelling wordt geconfronteerd, deze laatste verklaring plotsklaps ontkent, is evenmin bevorderlijk voor je algehele geloofwaardigheid. Kortom, er dient te worden vastgesteld dat de taliban jouw vader op relatief eenvoudige wijze al lange tijd zou hebben kunnen raken en dat het jouw verklaringen hieromtrent aan aannemelijkheid ontbreekt, waardoor je er niet in slaagt om aan te tonen dat je vader werkelijk ooit een doelwit zou hebben gevormd.

Eenzelfde redenering kondigt zich aan wat betreft jouw persoonlijke situatie. Indien de taliban werkelijk ook familieleden van vroegere politieagenten zou viseren en het werkelijk op jou zou hebben gemunt, dan zou de groepering aldus ook in deze alle mogelijkheden voorhanden hebben gehad om je te raken, in casu quod non. Jij en je broers zouden immers nog een eenvoudiger doelwit hebben gevormd dan je vader. Je ging in de buurt naar school, was actief als landbouwer op de velden van je familie, je begaf je op regelmatige tijdstippen naar je zus wat verderop en nam met andere woorden zonder meer deel aan het Afghaanse openbare leven (CGVS, p. 9-10, p. 17). Indien de taliban dus werkelijk zou hebben willen vermijden dat jij en je broers dezelfde weg als je vader zouden volgen zoals je beweert en jullie dus werkelijk ooit in het vizier zou hebben gehad, dan oogt het bijzonder merkwaardig dat ze jullie in wezen nooit eerder zouden hebben vervolgd.

Dat je daarenboven ook geheel aan de taliban zou zijn kunnen ontkomen en de groepering volledig zou hebben kunnen weten ontlopen gedurende de tijdspanne waarin de groepering dan wel actief naar jou op zoek zou zijn geweest, komt evenmin als aannemelijk naar voren. Zelf zou je in die tijdspanne nooit rechtstreeks met de taliban zijn geconfronteerd, hetgeen toch minstens opmerkelijk mag worden genoemd indien de groepering het werkelijk op jou gemunt zou hebben (CGVS, p. 30). Ook nu zou je immers een erg eenvoudig doelwit zijn gebleven voor een groepering die op dat ogenblik overal de macht had overgenomen. Zo zou je je nog helemaal in je eentje naar je zus hebben begeven en zou je zonder meer boodschappen zijn gaan doen (CGVS, p. 17, p. 28-29). Ook zou je in wezen nietsvermoedend enkel bij je zus de nacht hebben doorgebracht. Jouw vermeende vervolgers zouden je met andere woorden maar voor het grijpen hebben gehad. Dat je je als vermeend objectief van de taliban zo openlijk zonder enige consequentie doorheen de openbare ruimte hebt kunnen begeven, alsook dat je zonder enige problemen met een taxi de regio zou hebben kunnen verlaten, mag weinig waarschijnlijk heten. Daarbij oogt het tamelijk opvallend dat de taliban dan wel met een grote groep strijders naar je huis zou afzakken met de besliste intentie om jou op dat moment mee te nemen, alsook dat de groepering jou in die mate zou hebben willen treffen dat ze ook na jouw vertrek met regelmaat naar jou komen informeren maar eerder niet meer moeite zou hebben ondernomen om jou werkelijk te onderscheppen (CGVS, p. 30). Zoals reeds aangehaald, je houding was niet bepaald discreet te noemen en je vormde een makkelijk mikpunt. Dat een geharde groepering als de taliban met het machtsverwicht dat ze op dat moment hadden, jou dan bijvoorbeeld niet bij je zus amper een kwartier verderop zouden hebben gezocht of bijvoorbeeld je moeder de volgende ochtend niet zouden zijn gevolgd nu zij zo plots na hun vermeende bezoek alleen op stap zou zijn gegaan of niet meer moeite zou hebben ondernomen om enigszins in je nabijheid te komen, vertoont een weinig aannemelijk karakter (CGVS, p. 15). Het gegeven dat jij gedurende al die tijd dat de taliban jou zou hebben willen geheel ongeschonden zou zijn gebleven en zelfs geen rechtstreekse confrontatie zou hebben gekend met leden van de groepering ondanks de toen geldende veiligheidscontext, maakt dat er weinig geloof kan worden gehecht aan je beweringen als zou je werkelijk de taliban moeten vrezen. De geloofwaardigheid van je asielerlaas wordt aldus verder aan het wankelen gebracht.

Overigens kunnen nog verscheidene eigenaardigheden worden opgemerkt in je asielrelaas, hetgeen de geloofwaardigheid ervan verder op de helling plaatst. Zo oogt het behoorlijk onaannemelijk dat jij op de dag van de machtsovername, in het licht van alles wat er zagezegd gaande zou zijn geweest, alsnog naar je zus zou zijn vertrokken om voor haar inkopen te gaan doen. Je stelt immers dat je vader op dat ogenblik eigenlijk al van de radar verdwenen zou zijn en dat er hieromtrent al danige ongerustheid en zelfs verdriet zou hebben geheerst binnen je gezin (CGVS, p. 27-28). Indien de feiten zich werkelijk zouden hebben afgespeeld zoals je het beschrijft en je vader werkelijk op de dag van de machtsovername plots vermist zou zijn geraakt, wat toch als behoorlijk impactvolle gebeurtenissen mag worden beschouwd, springt het als ten eerste merkwaardig in het oog dat jij dan alsnog diezelfde avond en nog voor er meer duidelijkheid zou zijn geweest in je eentje naar je zus zou zijn gegaan en eenvoudigweg boodschappen zou zijn gaan doen. Dat je zus in slechte gezondheid zou hebben verkeerd en dus je hulp werkelijk nodig zou hebben gehad, vormt hiervoor onvoldoende verschuiving indien werkelijk alles erop zou hebben gewezen dat je gezin door de taliban in de problemen zou zijn geraakt. Je verklaringen vertonen verdere indicaties van ongeloofwaardigheid.

Daarbij mag het tevens verbazen dat jouw moeder zowaar meteen nadat de taliban duidelijk zou hebben gemaakt dat haar zonen in gevaar zouden hebben verkeerd, haar andere kinderen helemaal alleen thuis zou hebben achtergelaten terwijl ze zich naar het huis van je zus zou hebben begeven (CGVS, p. 30). De taliban, die op dat moment reeds je vader en je broer zou hebben ontvoerd, zou immers helder hebben laten merken dat het nog niet klaar zou zijn geweest met je gezin. Dat je jongere broers en zussen zowat meteen hierna in hun eentje zouden zijn gelaten zonder klaarblijkelijk verdere voorzorgsmaatregelen, doet danig de wenkbrauwen fronsen. Eveneens eigenaardig is het gegeven dat je jongere broers inmiddels nog steeds zonder meer hun leven verderzetten in je ouderlijke woonst. Per slot van rekening mag uit je verklaringen blijken dat de taliban hun vizier op hen zou gaan richten indien jij niet aan de groepering zou worden overgedragen (CGVS, p. 17). Aan die zogenaamde eis van de taliban werd echter duidelijk niet voldaan. Dat je jongere broers desondanks ondertussen ruim tweeënhalf jaar later nooit enige vervolging vanwege de taliban zouden hebben meegemaakt terwijl de groepering wel nog steeds op regelmatige basis zou langskomen, kadert bijgevolg niet meteen binnen een logisch en aannemelijk geheel. Jouw verklaring, namelijk dat je moeder er steevast in zou slagen om hen voor jullie vermeende vervolgers te verbergen door hen onder een deken, is op geen enkele manier overtuigend te noemen (CGVS, p. 31). Andermaal is het volstrekt niet aannemelijk te noemen dat de taliban in andere gevallen wel steeds zonder scrupules zou zijn overgegaan tot wrede daden ten aanzien van personen die hen niet gehoorzamen, maar jouw gezin zowaar ongemoeid zou laten. Indien jouw asielrelaas zich werkelijk zou hebben voorgedaan op de manier waarop je het voorhoudt, de taliban werkelijk jouw gezin als doelwit zou hebben bestempeld en er werkelijk nog steeds blijvend tegen hun eisen zou worden ingegaan, oogt het allesbehalve geloofwaardig dat je gezin er verder zonder meer zou kunnen blijven wonen.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat je opeenvolgende verklaringen omtrent het moment waarop je je land van herkomst hebt verlaten, niet geheel coherent te noemen zijn. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS beweert je stellig dat je alreeds de dag na de machtsovername door de taliban uit Afghanistan zou zijn vertrokken, nadat je vader op desbetreffende dag zou zijn ontvoerd (CGVS, p. 15). Uit je verklaringen zoals opgetekend bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) komt echter naar voren dat je drie of vier dagen na de machtsovername je reis zou hebben aangevat (zie Verklaring DVZ, Vraag 10). Gezien het belang van deze situering in je asielrelaas en de plek die de machtsovername hierin bekleedt, oogt het toch enigszins eigenaardig dat je hieromtrent geen eenduidige versie naar voren schuift. Zo ook wat betreft het moment waarop de taliban je vader zou hebben meegenomen. Zoals reeds aangehaald, bracht je doorheen het persoonlijk onderhoud op het CGVS meermaals duidelijk naar voren dat je vader op de dag van de machtsovername zou zijn ontvoerd. Dit valt dan weer niet in overeenstemming te brengen met hetgeen je aanbracht bij je eerste aanmelding in dit land, namelijk dat je vader twee dagen na de machtsovername zou zijn verdwenen (zie Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling). Het gegeven dat je verklaringen, bovenop de alreeds vastgestelde onaannemelijkheid, tevens niet geheel consistent blijken te zijn, doet finaal afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

Het geheel aan bovengenoemde elementen verhindert het CGVS om enig geloof toe te schrijven aan het door jou aangebrachte asielrelaas en de vrees die je hieruit puurt.

Wat daarenboven jouw persoonlijke situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen met bepaalde profielen te maken kunnen krijgen met vervolging, bijvoorbeeld wanneer de taliban op zoek is naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak wil nemen op deze persoon en zijn familie. Jij haalt in wezen geen dergelijke zaken aan. Uit wat hieraan voorafgaat mag immers duidelijk blijken dat jouw verklaringen omtrent de zogenaamde problemen een ernstig gebrek aan geloofwaardigheid vertonen. Er kan geheel niet worden aangenomen dat de taliban werkelijk ooit jouw familie in het vizier zou hebben genomen. Evenmin zijn er aanwijzingen voorhanden om

aan te nemen dat jij in de toekomst vervolging zou riskeren omwille van jouw familieband met jouw vader. Zo komt immers nergens uit jouw verklaringen op geloofwaardige wijze naar voren dat er sprake zou zijn van enige geloofwaardige vervolging ten aanzien van jouw familieleden in Afghanistan. Je moeder, je broers en enkele zussen zijn nog steeds woonachtig in het huis waarin jij in je geboortedorp bent opgegroeid (CGVS, p. 8, p. 12). Je reeds gehuwde zussen wonen tevens in de omgeving en hun echtgenoten ondersteunen je gezinsleden. Ook een tante en een oom langs moederszijde bevinden zich in Afghanistan (CGVS, p. 14). De velden van de familie worden daarbij nog steeds bewerkt en dit wordt uitbesteed aan anderen. De oogst wordt vervolgens op eerlijke wijze verdeeld (CGVS, p. 9). Je familieleden maken met andere woorden zonder meer deel uit van de Afghaanse samenleving, zonder enige geloofwaardige indicatie dat zij sinds de machtsovername inmiddels ruim tweeënhalf jaar geleden problemen zouden hebben gekend. Jij toont dan ook niet aan dat je in geval van terugkeer wél zou worden vervolgd. Het gegeven dat jouw familieleden inmiddels al geruime tijd sinds de machtsovername door de taliban in wezen zonder enige geloofwaardige problemen hun leven in jouw ouderlijke woning in je geboortedorp verderzetten, vormt een ernstige tegenindicatie voor een vrees in jouw hoofde ingevolge de vroegere werkactiviteiten van je vader. Het loutere feit dat jij een familielid bent van een medewerker van de voormalige overheid, die eigenlijk betrekkelijk weinig betrokken zou zijn geweest in de strijd tegen de taliban, waarvan je dus a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is overigens onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken.

Het CGVS dient verder op te merken dat je evenmin aanspraak kan maken op het verkrijgen van internationale bescherming ingevolge de verwondingen die je in je land van herkomst zou hebben opgelopen bij een vermeend schietincident (CGVS, p. 18-19, p. 30). Op zich trekt het CGVS niet noodzakelijk in twijfel dat je in Afghanistan op een gegeven moment aan je hand en je voet gewond bent geraakt, hoewel je je verklaringen hieromtrent eigenlijk niet staft met objectieve medische documentatie. Of deze verwondingen werkelijk door de taliban in een schietincident zijn toegebracht, kan daarbij noch worden bevestigd en noch worden ontkend. Hoe dan ook slaag je er niet in om enigszins aannemelijk te maken dat het in deze zou zijn gegaan om een doelbewuste vorm van persoonlijke vervolging aan jou gericht. Indien de taliban het toen werkelijk op jou gemunt zou hebben, dan zou je immers een makkelijk doelwit hebben gevormd nadat je het bewustzijn zou hebben verloren. Dat de schutters je nadien zonder meer hebben achtergelaten en op geen enkele manier verder hebben getroffen, vormt een ernstige tegenindicatie wat dit betreft. Daarbij geef je zelf ook te kennen dat de taliban in het verleden soms zonder enige aanleiding gebruik maakte van geweld en stel je zelf ook niet te weten of jij nu het vooropgestelde mikpunt zou zijn geweest. Bovendien kan ook wat dit incident betreft nogmaals worden verwezen naar bovengenoemde motivering, waaruit mag blijken dat de taliban, indien ze jou werkelijk zouden hebben willen vervolgen, in wezen daartoe reeds alle kansen zou hebben gehad, in casu quod non. Het is evenwel uiteraard betreurenswaardig te noemen dat je ooit dergelijke verwondingen hebt opgelopen, doch dient een vrees voor vervolging toekomstgericht te worden beoordeeld en in concreto te worden aangetoond. Hier blijf je echter in gebreke.

Als laatste kan nog worden toegevoegd dat er geen aanwijzingen voorhanden zijn dat er wat jou betreft sprake zou zijn van enige vorm van – al dan niet gepercipieerde verwestering – (CGVS, p. 31-32). Er dient te worden gesteld dat je niet hebt aangetoond dat je dermate verwesterd zou zijn dat je je niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat je bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en jouw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Enige vrees breng je daarbij zelf in wezen niet naar voren. Je geeft niettemin te kennen dat je sinds je aankomst in België op bepaalde vlakken veranderd bent. In deze verwijst je naar je haarstijl en je kledingstijl, alsook geef je te kennen dat je in België in contact komt met meisjes. In dit verband kan er verder op worden gewezen dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. Je toont echter op geen enkele manier aan dat jouw levensstijl en –keuzes deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor jouw identiteit of morele integriteit dat er van jou niet mag verwacht worden dat je dit opgeeft indien je hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heb je aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van jouw politieke of religieuze overtuiging. Daarbij toon je evenmin aan met jouw betoog dat jouw uiterlijk dusdanig opvallend en onveranderlijk is dat je bij terugkeer naar Afghanistan hierdoor een doelwit zal vormen voor de maatschappij, de taliban of andere gewapende groeperingen. Uit de beschikbare landeninformatie kan aldus niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in Europa te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen (zie tevens *infra*). Jij toont geenszins aan en uit de beschikbare informatie blijkt niet dat eenieder die na een verblijf in het buitenland naar Afghanistan terugkeert, zou dreigen te worden geconfronteerd met ernstige problemen of te worden geviséerd of vervolgd.

Het CGVS wijst er ten slotte op dat je in Afghanistan aldus kan rekenen op een ondersteunend familiaal netwerk, waarmee je tot op heden tevens contacten onderhoudt (CGVS, p. 12-14). Zoals hierboven reeds uitgebreid gemotiveerd, bevinden je dichte gezinsleden zich nog steeds in je ouderlijke woning en zetten zij

hun leven verder in je geboortedorp. Ook andere familieleden, waaronder je gehuwde zussen en een oom en tante langs moederszijde, zijn woonachtig in je land van herkomst. Daarbij kan worden opgemerkt dat er behoorlijke twijfels geplaatst dienen te worden bij je verklaringen omtrent de zogenaamde problemen die je in Afghanistan zou hebben gekend, waardoor tevens niet zomaar kan worden aangenomen dat jouw vader zou zijn vervolgd op de manier waarop je het beschrijft. Bijgevolg ben je niet in staat om het vermoeden dat jij in jouw land van herkomst wel kan terugvallen op een afdoende netwerk te weerleggen.

Omwille van de hierboven opgesomde redenen, meent het CGVS dat je niet kan aantonen dat er op dit ogenblik, wat jou betreft, een actuele en gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of reëel risico op ernstige schade in zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat.

Uit dit alles blijkt dat het CGVS jou niet kan erkennen als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn er redenen om jou de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet. Je hebt gezien bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk gemaakt dat er in jouw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade in het geval je zou terugkeren naar Afghanistan.

De door jou neergelegde documenten zijn niet in staat om een ander zicht op de bovenstaande appreciatie te werpen. Wat de foto van je taskara betreft, dient in deze te worden gesteld dat noch jouw identiteit, noch jouw nationaliteit worden betwist. Met betrekking tot de documenten aangaande je vader en diens werkactiviteiten, kan worden opgemerkt dat het CGVS niet noodzakelijk in twijfel trekt dat je vader ooit bij de nationale politie was aangesloten maar dat er, zoals hierboven gemotiveerd, niet mag blijken dat er in jouw hoofde sprake is van een concrete vrees voor vervolging ingevolge je vaders vroegere job en er geen sprake is van een behoefte aan internationale bescherming.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig **artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/>)

[easo/PLib/2022_01 EASO COI Report Afghanistan Country focus.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf), de mei 2022, COI
Focus **Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5
 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAAAfghanistan
Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08 EUAA COI Report Afghanistan Security situation.pdf, de EUAA
COI **Query Afghanistan** **Major** **legislative, security-related, and humanitarian**
developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11 Q35 EUAA COI Query Response Afghanistan update 1 July 31 October 2022.pdf
 en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf

blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40%

van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Je laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig **artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van

Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdeler die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter

op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de

socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)

[PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key socio economic indicators in Afghanistan and in Kabul city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf),

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de **COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban** van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder **niet** worden afgeleid dat het **loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen**.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden

geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de

facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot veertienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Je stelt in Afghanistan bovendien school te hebben gelopen en je was er tevens actief als landbouwer, je nam dus zonder meer deel aan de Afghaanse samenleving (CGVS, p. 9-10). Je kan, zoals hierboven reeds vermeld, tevens rekenen op een netwerk in jouw regio van herkomst, waarmee je nog in contact staat, dat jou kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij je je desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de Taliban (CGVS, p. 11-12, p. 14). Bovendien blijkt je afkomstig te zijn uit de provincie Baghlan, waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote Taliban aanwezigheid, zoals ook blijkt uit jouw verklaringen waarin je het hebt over de vroegere invloeden van de Taliban (CGVS, p. 19-22). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden jou volledig onbekend zijn. Bijgevolg dient besloten te worden dat je door jouw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij jouw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat je, na een verblijf van om en bij een jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en je je deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Daar waar kan worden aangenomen dat je tijdens jouw verblijf in België kennis hebt gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toon je evenwel nergens concreet aan dat je deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd hebt, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van jouw identiteit en morele integriteit en dat van jou niet meer zou kunnen worden verwacht dat je er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toon je in concreto aan dat je gedurende je verblijf in België kenmerken of gedragingen hebt ontwikkeld die je moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor je bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder. In deze kan nog worden opgemerkt dat je de soennitische islam aanhangt en je religie, die je als erg belangrijk beschouwt,

ook in zekere mate praktiseert (CGVS, p. 7). Ook wentel je je in België nog binnen Afghaanse kringen, heb je eigenlijk geen contacten buiten het opvangcentrum waar je verblijft en neem je deel aan vieringen van traditioneel religieuze feestdagen (CGVS, p. 3). Wat jou betreft zijn er geen indicaties voorhanden dat er sprake zou zijn van enige vorm van (gepercipieerde) verwestering (zie tevens supra).

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat je voor je komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat jij niet aannemelijk hebt gemaakt dat je bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat je daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

(...)"

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij heeft middels haar nota van 6 juni 2024 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verzocht om de voorliggende zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure voortaan ook kan op verzoek van één van de partijen. Dit artikel luidt als volgt:

"§ 1. Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen synthesesamenvatting wenst neer te leggen of de synthesesamenvatting. Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het procedurestuk ook "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure".

§ 2. De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen synthesesamenvatting zal neerleggen of van de synthesesamenvatting. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de procedurestukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.

§ 3. Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen. Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten."

Verzoeker heeft in de voorliggende zaak de Raad op 14 juni 2024 bij aanvullende nota gemeld bezwaar te formuleren tegen de behandeling van zijn dossier via een louter schriftelijke procedure.

Gelet op het bezwaar van verzoeker wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure, voorzien in artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 57/1, § 4, van de Vreemdelingenwet, van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 2 en 3 *juncto* artikel 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 10, lid 3, b), van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de richtlijn 2013/32/EU) en van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

In een eerste onderdeel gaat verzoeker in op zijn asielrelaas en het hoger belang van het kind, dat op grond van artikel 24 van het Handvest en artikel 57/1, § 4, van de Vreemdelingenwet gewaarborgd dient te worden. Verzoeker maakt een theoretische uiteenzetting inzake het hoger belang van het kind met verwijzingen naar rechtspraak en rechtsleer. Hij haalt aan dat hij tevens kampt met psychologische problemen en dat zijn psychomedische situatie een grote impact heeft op zijn mogelijkheid om zich aan te passen aan de gedragsregels die de taliban opleggen, zijn vermogen om het 'spel te spelen' en wenselijk gedrag te tonen bij controles door de taliban. Hij acht de kans zeer reëel dat hij zal afgestraft worden voor gedragingen en emoties die voortvloeien uit psychomedische problemen en daarbovenop worden personen met mentale gezondheidsproblemen vaak gestigmatiseerd. Inzake zijn asielrelaas, gelinkt aan het professioneel profiel van zijn vader, poogt verzoeker de verschillende motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

In volgende onderdelen gaat verzoeker in op de samenwerkingsplicht en bewijsstandaarden, de verplichtingen van asielinstanties wat het onderzoek betreft, het tekort aan algemene informatie, alsook informatie om in te kunnen schatten welke behandeling terugkeerders uit het Westen riskeren, uit hij kritiek op de inschatting van de bronnen waar de verwerende partij zich op beroept om het risico voor terugkeerders te beoordelen en uit hij kritiek op argumenten in bepaalde rechtspraak van de Raad.

Vervolgens gaat verzoeker uitgebreid in op risico's voor Afghanen ten gevolge van een terugkeer uit Europa als afgewezen asielzoeker. Hij wijst hierbij op de effectieve terugkeer als uitgangspunt voor de risicobeoordeling, de afbakening en identificatie van de correcte risicogroep, de gelijkenissen en verschillen met de 'Sufi en Elmi' casus en het concept 'verwestering', het risico bij de terugkeer en toegang tot het Afghaanse grondgebied en de regio van herkomst, het risico bij en na vestiging in het gebied van herkomst, alsook het risico op onmenselijke en vernederende behandelingen en mishandeling als sanctie. Verzoeker bespreekt dit vervolgens concreet toegepast op zijn profiel als volgt:

"Verzoeker zou bij een terugkeer naar Afghanistan identificeerbaar zijn als iemand die Afghanistan ontvlucht is en internationale bescherming heeft gevraagd in Europa. Dit zou blijken uit de documenten die hij gebruikt om het land binnen te komen, het blijkt uit de leeftijdscategorie en fysiek voorkomen, uit zijn kledij, uit de beperkte bagage die hij bij zich heeft²⁸³, en het is bijzonder makkelijk vast te stellen bij ondervraging, het uitlezen van zijn GSM, het bekijken van sociale media profielen, contactenlijsten, muziekdragers, etc.

Verder zou verzoeker niet in staat zijn om het gewenste sociale gedrag te vertonen. Door zijn jonge leeftijd bij vertrek en de tijd die hij in Europa op erg jonge leeftijd heeft doorgebracht, is verzoekers vermogen, inzicht en capaciteit om geen negatieve aandacht te trekken van de Taliban en zich aan hun strikte regels te houden beperkt.

Het is duidelijk dat verzoeker een verhoogde kwetsbaarheid kent, omwille van zijn psychische problemen, wat tot stigmatisering en onbegrip kan leiden. Er werd voor verzoeker Solentra opgestart en een Time-Out gevraagd in het Oranjehuis.

Verzoekers psychomedische situatie heeft dus een grote impact op verzoekers mogelijkheid om zich aan te passen aan de gedragsregels die de Taliban oplegt, zijn vermogen om in de termen van Sufi en Elmi arrest, 'het spel te spelen' (playing the game), en wenselijk gedrag te vertonen bij controles van identiteit door de Taliban.

Gelet op verzoekers profiel is het voor hem onmogelijk om langdurig veilig te blijven in Afghanistan. Hij zal onthaald worden op scepsis, en zijn gedragingen en emoties zullen onder een loep gelegd worden. Maar ook het risico op geweld en vijandigheid bij terugkeer t.o.v. zijn omgeving is reëel.

In de EUAA richtlijnen van januari 2023²⁸⁴ formuleerde het Europees Asielagentschap een aantal risicobepalende omstandigheden waarmee rekening moet worden gehouden bij terugkeer en die hier relevant zijn. De volgende elementen maken dat verzoeker een verhoogd risico loopt bij een vestiging in zijn regio van herkomst:

- Gebied van herkomst

Daarbovenop komt verzoeker uit de provincie Baghlan.

Verzoeker wenst te verwijzen naar het arrest van Uw Raad van 22 augustus 2023 (nr. 293 090) waarin het volgende wordt gesteld: “Bovendien blijkt uit het voorgaande dat aanslagen van anti-taliban groeperingen in de provincie Baghlan heeft geleid tot een verhoogde aanwezigheid van taliban veiligheidsstroepen aldaar wat mogelijk bijdraagt tot een verhoogde aandacht voor personen die vanuit het buitenland terugkeren.”

- Duur van het verblijf in een westers land

Verzoeker verliet Afghanistan vlak na de machtsovername. Verzoeker is ondertussen al bijna 3 jaar weg uit Afghanistan. Verzoeker verblijft sinds september 2023 in België.

De parameters van EUAA zijn niet exhaustief. In het geval van verzoeker moet eveneens met de volgende elementen rekening gehouden worden, die maken dat het risico omwille van (toegeschreven) verwestering bij hervestiging reëel is.

- Verzoekers familie en directe omgeving

Verzoekers familie heeft zwaar te lijden gehad onder de overstromingen en zware regenval vorige week. Hun ouderlijke huis is verwoest, twee van zijn zussen zijn vermist en zijn moeder ligt in het ziekenhuis (stuk 9).

- Het werk van verzoekers vader

Net door deze banden met het voormalige Afghaanse regime van verzoekers vader, loopt verzoeker extra in de kijker als terugkeerder, en loopt hij een verhoogd risico om beschuldigd te worden van politiek-religieus verraad.

Het werk van verzoekers vader als soldaat en bewaker voor de Afghaanse nationale politie wordt niet in twijfel getrokken door het CGVS.”

Voorts wijst verzoeker op essentiële vragen en bewijsstandaarden in functie van een toekomstgerichte beoordeling.

Ten slotte wordt ingegaan op de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan.

Op basis van het hetgeen voorafgaat vraagt verzoeker de Raad om hem de vluchtelingenstatus, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en, in ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen.

3.2. Stukken

3.2.1. Ter staving van zijn betoog voegt verzoeker volgende stukken bij het voorliggende verzoekschrift:

- briefwisseling met Buitenlandse Zaken over de Afghaanse ambassade (stuk 3);
- attest van de Afghaanse ambassade (stuk 4);
- UNHCR, “*International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan*”, november 2022, interviewie NANSEN; 17 november 2022, powerpoint (stuk 5);
- briefwisseling met de Dienst Vreemdelingenzaken over gebruik ‘laissez passer’ (stuk 6);
- Asylos, “*Afghanistan: Situation of Hazara’s and Westernised Returnees with Social Media Activities*”, november 2023, p. 42 (stuk 7);
- inhoudstafel (stuk 8);
- foto’s verwoesting huis en medische attesten moeder (stuk 9).

3.2.2. Op 22 januari 2025 legt de verwerende partij, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA, “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments”, 4 november 2022;
- EUAA, “Afghanistan Security Situation”, augustus 2022;
- EASO, “Afghanistan Country Focus”, januari 2022;
- EUAA, “Afghanistan Country Focus”, december 2023;
- EUAA “Country Guidance: Afghanistan”, mei 2024;
- EUAA, “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city”, augustus 2022;
- EASO, “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City”, augustus 2020;
- EUAA, “Afghanistan: Targeting of individuals”, augustus 2022;
- UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan”, juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, “Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban”, 14 december 2023;
- EUAA, “COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments”, 2 februari 2024;
- EUAA, “Afghanistan Country Focus”, november 2024.

3.2.3. Op 27 januari 2025 maakt verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een eerste aanvullende nota over met daarbij gevoegd:

- schoolrapport (stuk 1);
- getuigenis klasleerkracht (stuk 2);
- betaalbewijs inschrijving kunstacademie (stuk 3);
- foto's leven in België (stuk 4);
- foto's uitgaan (stuk 5);
- getuigenis begeleidster zomerschool (stuk 6);
- medisch dossier (stuk 7);
- inhoudsopgave verzoekschrift (stuk 8);
- getuigenis trajectbegeleider cursus maatschappelijk oriëntatie jongeren (stuk 9);
- getuigenis docent beeldende kunst (stuk 10);
- getuigenis voogd (stuk 11);
- individueel begeleidingsplan (stuk 12);
- kunstwerken (stuk 13).

3.2.4. Op 28 januari 2025 legt verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een tweede aanvullende nota neer, met daarbij gevoegd een psychologisch verslag (stuk 1).

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

3.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.4.1. Verzoeker haalt in zijn verzoekschrift, aanvullende nota's en ter terechtzitting een vrees aan voor de taliban als terugkeerder uit Europa en wegens zijn verblijf in Europa. Hij vreest bij een terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van een toegeschreven/gepercipieerde verwestering. Verzoeker benadrukt dat hij in Europa, *in casu* België, is toegekomen als minderjarige en wijst op zijn verblijf alhier, waar hij een belangrijk deel van zijn vormende jaren heeft doorgebracht.

Er is dus nood aan een toekomstgerichte beoordeling van de vervolgingsvrees wegens verzoekers verblijf in Europa. Het is immers een algemeen principe dat bescherming niet alleen moet worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

In het kader van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden is de Raad verplicht zowel de elementen, feitelijk en rechtens, waarmee de verwerende partij rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als de elementen die zich na de vaststelling van de bestreden beslissing hebben aangediend, te onderzoeken (HvJ 25 juli 2018, C-585/16 Alheto, pt. 105-106, 118).

De Raad is daarom van oordeel dat in deze het onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming moet gebeuren in het licht van recente en relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, van de meest recente landeninformatie inzake de huidige situatie in Afghanistan en verzoekers volledige en huidige individuele omstandigheden.

3.3.4.2. Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het begrip 'politieke overtuiging' houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3, § 4, e), van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip 'politieke overtuiging' ruim moet worden uitgelegd en elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging aldus wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt. De nadruk wordt aldus gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ 12 januari 2023, C-280/21, Migracijos departamentas, pt. 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder het begrip 'politieke overtuiging' vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten, spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet een bepaalde mate van overtuiging heeft of niet fundamenteel of diepgeworteld is, kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ 21 september 2023, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR), pt. 36-37 en 46, 49).

Het begrip 'godsdienst' omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van

persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b), van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, Bundesrepublik Deutschland/Y en Z, 5 september 2012, punt 63 en HvJ C-56/17, Bahtiyar Fathi/Predsdatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite, 4 oktober 2018, pt. 78). Het begrip 'godsdienst', geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, kan zowel het *forum internum* – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het *forum externum* – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdienstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdienst op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ, C-426/16, Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a., 29 mei 2018, punt 44, en HvJ, C-25/17, Tietosuojavaltutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta, 10 juli 2018, punt 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag *“dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat „op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald”* (HvJ, Bundesrepublik Deutschland/Y en Z, punt 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormt bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdienst in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, Bundesrepublik Deutschland/Y en Z, punt 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, Bundesrepublik Deutschland/Y en Z, punt 80).

Inzake de vervolgingsgrond 'behoren tot een specifieke sociale groep' oordeelde het Hof dat een groep geacht moet worden een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova en Ahmedbekov, punt 89). Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot de vervolgingsgrond behoren tot een specifieke sociale groep in artikel 10, lid 1 onder d), van de Kwalificatierichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 34). Krachtens artikel 10, lid 2, van de Kwalificatierichtlijn maakt het daarbij niet uit of de verzoeker in werkelijkheid de godsdienstige, sociale of politieke kenmerken vertoont die aanleiding geeft tot de vervolging indien deze kenmerken hem of haar door de actor van vervolging worden toegeschreven.

Het Hof oordeelde tevens dat vrouwen, daaronder begrepen minderjarige vrouwen, die als gemeenschappelijk kenmerk hebben dat zij zich tijdens hun verblijf in een lidstaat daadwerkelijk zijn gaan vereenzelvigen met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen mannen en vrouwen, al naargelang de omstandigheden in het land van herkomst kunnen worden geacht te behoren tot een specifieke sociale groep. Deze vereenzelving hoeft niet noodzakelijk uit politieke of religieuze motieven voort te komen opdat er sprake zou zijn van vervolging in de zin van artikel 10, lid 1 onder d), van de Kwalificatierichtlijn maar kan in voorkomend geval ook opgevat worden als een grond van vervolging die verband houdt met religieuze of politieke overtuigingen (HvJ, 11 juni 2024, C-646/21, K, L tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, punten 51 en 52). Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat ook mannen, daaronder begrepen minderjarige mannen, in die omstandigheden kunnen geacht worden tot een specifieke sociale groep te behoren en dat dergelijke vereenzelving ook voor hen kan worden opgevat als een grond van vervolging op grond van religieuze of politieke overtuigingen.

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 45). Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip 'godsdienstige overtuiging' en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, X tegen International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55) redelijkerwijze worden

aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek *mutatis mutandis* ook vereist is in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

3.3.4.3. Zoals reeds aangehaald, moet verzoekers nood aan internationale bescherming ook worden onderzocht in het licht van actuele en objectieve landeninformatie inzake zijn land van nationaliteit en rekening houdend met zijn individuele omstandigheden. Op basis van de actuele en objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan in dit verband volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de *sharia* aangekondigd. De visie van de taliban op de *sharia* is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de-factoregering* beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada, als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten, ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 27). In november 2022 gaf Akhundzada opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de *sharia* (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 26).

Er is volgens de beschikbare bronnen geen ruimte voor politieke oppositie en de ‘*civic space*’ wordt door organisatie Civicus, een internationaal netwerk van maatschappelijke middenveldorganisaties, beschouwd als gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de ‘legitieme heersers’ verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Tevens werd de VN Speciale Rapporteur over de mensenrechtensituatie in Afghanistan de toegang tot het land ontzegd in augustus 2024. Dit resulteert in een situatie waarin het steeds moeilijker wordt om betrouwbare en *up-to-date* informatie over het land te krijgen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 13, 23, 24). De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de-facto*administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 21 en november 2024, p. 27). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de *sharia* te handhaven, heeft de *de-factoregering* opnieuw het ‘*Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice*’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het ‘*Taliban General Directorate of Intelligence*’ (GDI) en een aantal *de-factostaatsinstellingen* (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 24). Het MPVPV wordt omschreven als een invloedrijke instelling die direct rapporteert aan de opperste leider over belangrijke thema’s.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 20), streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de-factoregering* heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa’s over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijsstelsel onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 94, 101; EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 136). Er is een *curriculum* goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassa’s maar de *de-facto*autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent-professor verbonden aan de *American University of Afghanistan* hebben sommige madrassa’s dit aangegrepen om in hun *curriculum* niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het *curriculum* van madrassa’s die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de *de-facto*autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige ‘erg moderne’ en andere ‘conservatieve’ madrassa’s (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 106-107, 136).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de-factotalibanregering*, evenals de provinciale *de-factoregeringen*, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het

naleven van de *sharia* in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 41 ev.).

Op 31 juli 2024 werd door de *de-facto* autoriteiten de zogenaamde ‘moraliteitswet’ aangenomen waarin enerzijds een aantal verboden handelingen voor het grote publiek wordt geformuleerd en anderzijds de verantwoordelijkheden van een gedragscode voor het MPVPV-personeel wordt uiteengezet. De voormelde wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven, een voorwaarde opdat vrouwen het huis kunnen verlaten, zoals de verplichting voor vrouwen om niet naar vreemde mannen te kijken; evenals kledijvoorschriften voor vrouwen, bij voorkeur de *burka*, en voor mannen, zoals het verbod van westerse kapsels en het scheren van een baard, korter dan de voorgeschreven lengte. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet-bidden, het niet-deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren; het verbod op muziek afkomstig van bijeenkomsten of de woning en ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Voorts bepaalt de wet dat MPVPV-personeel ertoe gehouden is inbreuken door ‘mentaal gehandicapte personen’ en kinderen te beëindigen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 30, 34-44). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden, al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem. Er is evenwel nog geen noemenswaardige toepassing van de moraliteitswet als dusdanig gemeld (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 29, 35).

Laster en ongefundeerde kritiek op de *de-facto* regering is verboden - al wordt opbouwende kritiek inzake nog on vervulde beloften van de taliban, die hun rol als legitieme heersers erkent tot op zekere hoogte gedoogd - nationale en internationale ngo's moeten hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, voor vrouwen is het verboden om voor VN-agentschappen te werken, universitaire scholing voor vrouwen is geschorst, schoonheidssalons moeten sluiten en het vieren van Valentijn moet worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder *hijab*. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de *sharia* na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 24; EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 24).

De *de-facto* autoriteiten hebben sinds de machtsovername enkele instructies gegeven in decreten en algemene richtlijnen, maar in de eerste jaren na de overname waren er weinig instructies op schrift beschikbaar. In plaats daarvan werden instructies en richtlijnen gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder sociale media en tijdens interviews met de media. Hoewel er nog steeds per decreet wordt geregeerd, heeft de *de-facto* regering het wetgevingsproces geformaliseerd, waarbij een commissie wetsvoorstellen beoordeelt voordat ze worden voorgelegd aan de uiteindelijke goedkeuring van de opperste leider. Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en soms niet ernstig werden genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status. Lokale *de-facto* staatsdepartementen, evenals lokale afdelingen van het MPVPV, hebben volgens UNAMA bovendien hun eigen instructies uitgevaardigd. Voorts verklaarde een anonieme internationale organisatie aan de COI-eenheid van het Zweedse migratieagentschap dat niet alle instructies worden gepubliceerd, waardoor het enige tijd kan duren voordat iedereen op de hoogte is van het bestaan ervan. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties. Er wordt gesuggereerd dat de formuleringen opzettelijk vaag zijn gehouden om onder andere de ambiguïteit van het beleid te vergroten en ruimte te laten voor aanpassingen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 28-29). Dit resulteert in onzekerheid en kan leiden tot arrestatie voor wat legaal lijkt, terwijl sommige instructies worden aangekondigd maar dode letter blijven (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023; EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 30, 32-33, 35). Functionarissen van *de-facto* autoriteiten op provinciaal niveau roteren op regelmatige basis, wat een impact heeft op de

lokale toepassing van restricties, en verschillende bronnen zien een algemene trend waarbij instructies op meer uniforme wijze worden toegepast en lokale variaties verminderen (EUAA, *"Afghanistan – Country Focus"*, november 2024, p. 31). Het is voor de Afghaanse bevolking evenwel nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en er blijft volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (EUAA, *"Afghanistan – Country Focus"*, november 2024, p. 27).

Binnen hun mandaat kan het MPVPV-personeel regels en instructies stapsgewijs afdwingen via aanmaning, bedreiging, boetes, opsluiting of elke straf die het personeelslid passend acht en dat niet tot de exclusieve bevoegdheid van een rechtbank behoort (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 32). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze afgedwongen te worden in rurale gebieden dan in steden zoals Kabul en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. Het MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kabul na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 32).

In de periode 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1.003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 27).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de *sharia* volledig toe te passen en '*hudud*'- en '*qisas*'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 27 en november 2024, p. 47).

In het bijzonder wat betreft '*zina*' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. '*Zina*' is één van de '*hudud*'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door het MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die samen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96) en van een video die in juni 2024 circuleerde van een jongen met sporen van seksueel misbruik en die volgens Afghaanse media door een lokale veiligheidscommandant was gestraft omdat hij telefoneerde met een meisje (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 39). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van '*zina*' en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke '*hudud*'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de *sharia* zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen. UNAMA maakt melding van honderden gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*" waaronder openbare geseling, afranseling, zweepslagen en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. Ook AW en Rawadari rapporteerden gevallen van zweepslagen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot '*qisas*'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot '*hudud*'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130). Volgens de lokale media bron Hasht-e-Subh, op basis van cijfers van het *de-facto* Hooggerechtshof en eigen berichtgeving, werden 715 personen (waarvan 136 vrouwen) onderworpen aan zweepslagen in de periode tussen de machtsovername en 17 augustus 2024 in de 31 Afghaanse provincies. Deze straf werd opgelegd onder meer wegens buitenechtelijke relaties, diefstal maar ook het niet naleven van de kledijvoorschriften, het drinken van alcohol en het telefoneren met 'niet-mahram' personen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 47).

Een professor aan de *American University of Afghanistan* wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het groot aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*beslissingen, bijvoorbeeld door leden van het MPVPV en de *de-factopolitie*, wanneer deze tijdens controles op straat vaststellen dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van het MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de *sharia* en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban, alsook personen die mensenrechtenkwesaties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 20 en november 2024, p. 25). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals *TikTok* of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken, maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 44, 80, 116 en EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022). Er zijn ook talibanaanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de *de-factoregering* en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat het om door de taliban gecoördineerde acties zou gaan. Er wordt ook melding gemaakt van twee Afghanen in Duitsland die online kritiek hadden geuit op de taliban en wiens families in Afghanistan door de taliban werden gearresteerd (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 26, 45).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "*geloofsethiek en denkwijze*" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 december 2021 in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen, die na de overname waren gevlucht, op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat honderdduizenden Afghanen zijn

gerepatrieerd vanuit Iran en Pakistan in 2024, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens *Der Spiegel* werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werd. Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, “*Afghanistan – Country Focus*”, november 2024, p. 44- 45). Volgens sommige (deels anonieme) bronnen zijn controles op de luchthaven van Kabul zeer grondig en hebben *de-facto*immigratieambtenaren lijsten van gezochte personen, waaronder voormalige medewerkers van de ANDSF. Een andere, anonieme, bron stelt dat de taliban weinig informatie hebben over teruggekeerde personen en dat terugkeerders misschien de les gespeld krijgen door een *mullah* over de gevaren van emigratie. Volgens een mensenrechtenactiviste die buiten Afghanistan actief is, zou terugkeer voor personen die geen problemen hebben met *de-facto*autoriteiten mogelijk zijn, maar zou dit wel het geval kunnen zijn voor personen met een hoog profiel (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 45, wat in de lijn ligt van wat eerder door een anonieme organisatie binnen Afghanistan werd gesteld, zie EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55).

Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 53-55; “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, “*Afghanistan – taliban’s impact on the population*”, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, “*Afghanistan: targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36). Bronnen geven ook aan dat individuen, die als “*verwesterd*” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als “*verraders*” of “*ongelovigen*”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en er wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 51, EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina', kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden. In de EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen worden bijgetreden (EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*", mei 2024, p. 57-61).

3.3.4.4. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker geboren is in september 2007 en dat hij op 26 september 2023, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Volgens zijn verklaringen zou verzoeker omstreeks augustus 2021, op bijna veertienjarige leeftijd, Afghanistan hebben verlaten. Hij kwam in België aan op 1 september 2023 toen hij net geen zestien jaar was. Verzoeker werd, gelet op zijn minderjarigheid, een voogd toegewezen tot hij in september 2025 de leeftijd van achttien jaar zal bereiken. Sindsdien verblijft hij onafgebroken op het Belgische grondgebied. Verzoeker bevindt zich aldus meer dan drie jaar buiten Afghanistan en verblijft bijna anderhalf jaar in België. Heden is verzoeker zeventien jaar. Verzoekers leeftijd wordt niet betwist.

Uit de stukken die verzoeker bijbrengt en zijn toelichtingen ter terechtzitting blijkt dat hij in België, waar hij gestart is in de analfabetenklas, regulier en graag naar school gaat, dat hij actief deelneemt aan de lessen en zich inspent tot integratie in de klasdynamiek en op een erg gedreven manier Nederlands leert. Verzoeker legt bij zijn eerste aanvullende nota verschillende aanbevelingsbrieven en getuigenissen voor van personen met uiteenlopende profielen die hem doorheen zijn traject in België hebben begeleid. Uit de getuigenis van zijn klasleerkracht (eerste aanvullende nota, stukken 2) blijkt dat verzoeker het bijzonder goed doet, actief deelneemt aan groepsactiviteiten, steeds respectvol omgaat met anderen en lof krijgt over zijn doorzettingsvermogen, leergierigheid en inzet. Gewezen wordt op zijn indrukwekkende ontwikkelingen, positieve houding, doorzettingsvermogen en werkkraft. Naast school volgt verzoeker sinds dit schooljaar elke woensdag les in de kunstacademie (eerste aanvullende nota, stuk 3) waar hij zijn creativiteit de vrije loop laat tijdens de lessen beeldatelier, zoals blijkt uit de voorliggende foto's (eerste aanvullende nota, stuk 13). Voor verzoeker, zo blijkt uit zijn verduidelijking ter terechtzitting, zijn deze lessen, die in een gemengde groep worden gegeven, de manier bij uitstek om zijn gevoelens te uiten en hij maakt hierbij nieuwe vrienden. In de getuigenis van zijn docent beeldende kunst (eerste aanvullende nota, stuk 10) staat opgetekend dat verzoeker geniet van de creatieve lessen, initiatief toont, dat zijn artistieke werk getuigt van inzicht en bekwaamheid met een creatieve visie, dat hij deelneemt aan tentoonstellingen en andere groepsactiviteiten en dat hij zich duidelijk heeft geïntegreerd in de lokale gemeenschap. In de eerste aanvullende nota wordt erop gewezen dat de uiterst rigide regels van de taliban kunst systematisch aan banden leggen in Afghanistan en dat EUAA stelt dat het hebben van een artistieke bezigheid een element is dat in overweging moet worden genomen bij het beoordelen van het risico op vervolging bij een eventuele terugkeer. Verder legt verzoeker foto's neer van de inburgeringscursus die hij in juli 2024 vrijwillig volgde, alsook van de zomerschool waar hij in augustus 2024 op eigen initiatief aan deelnam (eerste aanvullende nota, stuk 4). De begeleidster van de zomerschool geeft aan dat verzoeker steeds enthousiast deelnam aan de verschillende activiteiten en *workshops*, die onder meer gericht waren op in aanraking komen met het Nederlands. Ook viel haar verzoekers creativiteit op tijdens een workshop keramiek, net als zijn zorgzaamheid voor anderen en betrokkenheid (eerste aanvullende nota, stuk 6). Verzoeker nam ook vrijwillig deel aan een in het Nederlands gegeven cursus maatschappelijk oriëntatie gericht op het bijleren over de Belgische maatschappij. De begeleidster uit zich dermate positief over verzoeker, waarbij ze zijn leergierigheid en positieve bijdrage aan de groepssfeer in de verf zet (eerste aanvullende nota, stuk 9). Volgens verzoekers voogd neemt hij zijn verantwoordelijkheden en engagementen ernstig, toont hij steeds de volle inzet, zowel op school als in zijn naschoolse activiteiten, is hij steeds respectvol naar anderen toe, waaronder meisjes en vrouwen, en is hij inmiddels open gebloeid van een timide, angstige jongen tot iemand die, ondanks de uitermate moeilijke situatie en de zorgen over zijn familie, van de mooie dingen van het leven geniet. Nog volgens zijn voogd is het tempo en het gemak waarmee verzoeker zich de "*westerse*" manier van leven eigen heeft gemaakt bewonderenswaardig, heeft hij een open blik, is hij leergierig en nieuwsgierig en neemt hij elke kans met beide handen aan (eerste aanvullende nota, stuk 11). Uit de voorliggende foto's blijkt verder nog dat

verzoeker graag uitgaat met vrienden en vriendinnen, o.a. naar een plaatselijk festival, en een vlot contact met meisjes heeft (eerste aanvullende nota, stuk 5). In het individueel begeleidingsplan staat te lezen dat verzoeker een vaste vriendenkring heeft en dat hij actief contact zoekt met andere bewoners, ook al zijn deze niet afkomstig uit Afghanistan. Ter terechtzitting geeft verzoeker, in overigens zeer goed Nederlands, aan dat hij in België een leven wil opbouwen, veel vrienden heeft waaronder veel Belgen, dat de kunstacademie een plek is waar hij zich goed voelt en een uitlaatklep vormt en geeft hij duiding bij de vrijwillig door hem gevolgde cursussen en zomerschool en wat hij daaruit heeft meegenomen. De voogd van verzoeker geeft ter terechtzitting aan dat verzoeker haar makkelijkste en snelste pupil tot nog toe is, dat het contact met hem voorloopt zoals dat met haar zeventienjarige zoon en dat beide jongens op eenzelfde manier denken en verder gaat zij verzoeker helpen met zijn wens om een studentenjob in de horeca te vinden.

Uit het geheel van de bijgebrachte stukken en de verklaringen ter terechtzitting blijkt dat verzoeker zich één van de landstalen eigen heeft gemaakt, onderwijs volgt, zich ook actief heeft begeven in de maatschappij sinds zijn verblijf in België en een merkwaardige evolutie heeft getoond alsook een wil tot integratie. Zowel de schoolse als naschoolse activiteiten van verzoeker geven onomstotelijk blijk van het feit dat hij in contact komt met verschillende mensen met verschillende achtergronden, wat zijn integratie in België verder heeft bevorderd. De voorliggende elementen tonen aan dat verzoeker sinds zijn aankomst is ondergedompeld in de Belgische samenleving en dat hij hierbij gesteund wordt door een netwerk. Zo hieruit niet noodzakelijkerwijze blijkt dat verzoeker daadwerkelijk verwesterd is, dient wel te worden vastgesteld dat hij tijdens zijn maatschappelijke participatie onmiskenbaar werd en wordt geconfronteerd met een westerse manier van leven en westerse opvattingen, in een maatschappij die is gebaseerd op opvattingen, waarden en normen die de uitdrukking vormen van grondrechten die zijn verankerd in het EVRM en het Handvest, zoals gelijke behandeling van mannen en vrouwen, het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid, die haaks staan op het gedachtegoed van de taliban. Verzoeker heeft weliswaar een deel van zijn vormende jaren in het Afghanistan van voor de machtsovername door de taliban doorgemaakt, maar er kan niet aan worden voorbijgegaan dat hij een belangrijk deel van zijn vormende jaren ook in België doorbrengt en dat deze periode in zijn ontwikkeling, waarin jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden, essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. Hierdoor is het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer deze niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin hij is opgegroeid, doch aanzienlijk werden verstrengd door de taliban, de huidige *de-facto* overheid, over het ganse Afghaanse grondgebied. De omstandigheid dat verzoeker in Afghanistan zes jaar naar school ging en tijdens zijn persoonlijk onderhoud aangaf dat zijn religie belangrijk is en hij bidt wanneer hij daar zin in heeft, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Overigens wordt in het kader van onderhavige beroepsprocedure aangevoerd dat verzoeker thans niet langer meer bidt. In zoverre verzoeker niet meer zou bidden zoals tevoren of anders zou bidden, is het, wegens de zeer traditionele interpretatie van de geloofsleer door de taliban, niet onredelijk te stellen dat bij terugkeer verzoeker zal worden gezien als iemand die niet langer conform de islamitische geloofsleer handelt en dat hij minstens als dusdanig zal worden gepercipieerd in geval van terugkeer. *In casu* neemt de Raad ook mee in aanmerking dat verzoeker Afghanistan verliet omstreeks de machtsovername in augustus 2021 en bijgevolg opgroeide tijdens de periode dat de taliban wel aanwezig waren maar nog niet aan de macht.

De Raad acht het niet onaannemelijk dat verzoeker, door zijn ervaringen alhier, al dan niet onbewust, een zekere vorm van opstandigheid of weerspannigheid kan tentoonstellen wanneer hij wordt verwacht zich te conformeren aan de heersende (sociale) normen van de Afghaanse samenleving. Wegens verzoekers jonge leeftijd en individuele profiel is het bovendien niet onredelijk in hoofde van verzoeker een gebrek aan zelfinzicht en risico-inschatting aan te nemen.

In het verzoekschrift wordt aangegeven dat verzoeker worstelt met psychische problemen; hij kampt met angsten en slaapt slecht. In het individueel begeleidingsplan (eerste aanvullende nota, stuk 12) wordt gesteld dat verzoeker zich bijzonder veel zorgen maakt en dat hij last heeft van nachttrauma's. Voorts stelt dit document dat verzoeker vatbaar is voor beïnvloeding en op zo'n momenten verkeerde beslissingen maakt, wat in conflict kan ontvallen. Hij werd na een dergelijk conflict twee dagen op *Time-Out* gestuurd. Verzoeker gaf zelf aan dat hij nood had aan begeleiding en krijgt deze sinds 28 augustus 2024 via vzw S.(...) (eerste aanvullende nota, stuk 12 en tweede aanvullende nota, stuk 1). Zowel het individueel begeleidingsplan als verzoekers voogd benadrukken dat verzoeker nood heeft aan een goede omkadering en psychologische hulp. Nog uit het plan volgt dat verzoeker momenteel omringd wordt door een positief netwerk, welke hem stimuleert en beïnvloedt in de goede richting en dat hij rust vindt in het centrum en bij zijn aanwezige netwerk. De psychologen die verzoeker opvolgen stellen in hun attest d.d. 27 januari 2025 dat verzoeker symptomen ondervindt die wijzen op PTSD, dat hij teruggetrokken, angstig en kwetsbaar kan zijn en benadrukken de nood aan verdere psychologische begeleiding. Ter terechtzitting verduidelijkt verzoeker dat de psychologische begeleiding helpt, dat hij wel nog vaak nachtmerries heeft en moeilijk inslaapt. De Raad neemt *in casu* aan dat verzoeker, indien hij na een afwezigheid van meer dan drie jaar en na zijn verblijf in België gedurende intussen bijna anderhalf jaar, zou dienen terug te keren naar het huidige Afghanistan,

alwaar het talibanregime sedert verzoekers vertrek een verregaande verstrenging en verandering van de sociale normen heeft opgelegd (zie *supra*), omwille van zijn psychologische kwetsbaarheid niet in de mogelijkheid zal zijn om 'het spel te spelen', temeer gelet op de jonge leeftijd waarop hij Afghanistan verliet en in België is aangekomen. In de EUAA "*Country Guidance Afghanistan*" worden personen met ernstige medische problemen, waaronder mentale gezondheidsproblemen, omschreven als een risicoprofiel. In Afghanistan worden personen met mentale gezondheidsproblemen en fysieke handicaps vaak gestigmatiseerd. Hun medische of mentale situatie wordt vaak beschouwd als verband houdende met God's wil (EUAA, "*Country Guidance: Afghanistan*", mei 2024 p. 103) en mishandeling van deze personen door de gemeenschap en/of hun familie komt voor. Vrouwen, gehandicapte personen en terugkerende migranten zijn daarbij in het bijzonder kwetsbaar. Daarbij dient ook rekening te worden gehouden met het feit dat volgens artikel 23 (2) van de recente Moraliteitswet handhavers ertoe gehouden zijn om een einde te maken aan inbreuken gepleegd door kinderen of een "*mentaal gehandicapt persoon*" en dat, hoewel het te vroeg is volgens bronnen aangehaald in het recentste EUAA rapport om conclusies te trekken over de impact van deze bepaling op de situatie van personen met een "*mentale handicap*", een expert inzake gezondheid in Afghanistan hierover bezorgdheid heeft geuit, in het licht van het reeds bestaande stigma op personen met cognitieve, ontwikkelings- of mentale handicaps en het feit dat handhavers van de *sharia* door een meerderheid van de mensen gevreesd worden (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", november 2024, p. 43). Gelet op verzoekers nog steeds jonge leeftijd kan niet worden uitgesloten dat zijn psychologische problemen als puber en de begeleiding die hiervoor heeft gekregen in België in geval van terugkeer aan het licht komen en hierdoor bijkomend de aandacht van zijn lokale gemeenschap trekt en hij hierom gestigmatiseerd wordt.

Verder wordt niet betwist dat verzoeker Pashtou is en afkomstig is uit het dorp Wam Sarak in de Afgaanse provincie Baghlan. Uit zijn verklaringen blijkt dat hij opgroeide in een dorp in een rurale omgeving. De Raad benadrukt dat de taliban op de hoogte kunnen zijn van wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: *Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55). In dit verband is het van belang te benadrukken dat niet wordt getwijfeld aan de tewerkstelling van verzoekers vader bij de Afgaanse nationale politie en aan hun verwantschap. Ook de Raad ziet geen reden, op basis van de door verzoeker overgemaakte stukken, om te betwisten dat verzoekers vader werkzaam was voor Afgaanse nationale politie en dat ze verwant zijn. Deze aan verzoekers zaak specifiek toebehorende omstandigheden kunnen ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om als verwesterd te worden gepercipieerd. Verzoeker zal na een afwezigheid van meer dan drie jaar en een verblijf in Europa terugkeren naar Afghanistan als de zoon van een voormalig medewerker van de nationale politie. Losstaand van de vraag in welke mate er duidelijkheid is over de al dan niet verdwijning van verzoekers vader en of de eerdere vervolgingsfeiten geloofwaardig worden geacht, kan niet worden uitgesloten dat verzoeker bij een terugkeer hierdoor bijkomend in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

Alles in acht genomen, blijkt dat er in hoofde van verzoeker wel degelijk een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. De Raad is van oordeel dat, gelet op het geheel van bovenstaande elementen en factoren eigen aan verzoeker, hij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap, leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan en er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoeker daarbij wordt gepercipieerd, onder meer omwille van zijn traject, opvattingen en de aard van zijn activiteiten in België gedurende een cruciale periode in zijn ontwikkeling als adolescent, als een persoon die 'verwesterd' is of de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden.

Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de huidige context van de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd, alsook de informatie dat personen die worden beschouwd als 'verwesterd' het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging waarbij de perceptie leeft dat Afgaanse terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Europese landen, zoals blijkt uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met het profiel van verzoeker die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering. Echter, de bijgebrachte landeninformatie wijst op "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling en afranseling van personen die ervan worden beticht zich niet te hebben gehouden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

Gelet op het geheel dat voorafgaat, en meer specifiek verzoekers jonge leeftijd, zijn specifieke profiel en zijn individuele omstandigheden gedurende cruciale jaren voor zijn ontwikkeling, cumulatief beoordeeld, zijn specifieke persoonlijke situatie gekoppeld aan de huidige Afgaanse context onder het talibanregime, de

onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een (toegeschreven) politieke of godsdienstige overtuiging. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is, kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ 21 september 2023, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR), punten 36-37 en 46, 49).

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van mei 2024 (p. 123) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat zijn om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. Het voorgaande wordt bevestigd in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van mei 2024 (p. 126).

De Raad stelt dan ook vast dat in hoofde van verzoeker in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging omwille van een (toegedichte) politieke of godsdienstige overtuiging kan worden aangenomen in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is.

3.3.5. In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6. De voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde grieven, alsook de argumentatie van verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig februari tweeduizend vijftientig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS